

ΔΗΛΩΣΗ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΩΝ ΠΕΡΙΣΤΑΤΙΚΩΝ

A. Το ελληνικό σκάνδαλο υποκλοπών (Greek Watergate)

58.1 Το ελληνικό σκάνδαλο παρακολουθήσεων της περιόδου 2020-2021, το οποίο αφορούσε υποκλοπές που διατάχθηκαν από την Εθνική Υπηρεσία Πληροφοριών (εφεξής «ΕΥΠ»), παράλληλα με την ανάπτυξη μισθοφορικού spyware, γνωστού ως «predator» (το οποίο φέρεται να χρησιμοποιήθηκε από τρίτους ιδιώτες), για την παράνομη, μαζική παρακολούθηση Ελλήνων Υπουργών, του Αρχηγού του Γενικού Επιτελείου Εθνικής Άμυνας, του Αρχηγού της Ελληνικής Αστυνομίας, Ελλήνων βουλευτών και πρώην Υπουργών, όπως ο προσφεύγων, Ευρωβουλευτών, όπως ο Ν. Ανδρουλάκης (ο οποίος αργότερα έγινε Πρόεδρος του ελληνικού πολιτικού κόμματος ΠΑΣΟΚ), Δικαστών, Εισαγγελέων, Δημοσιογράφων, δημοσίων προσώπων, επιχειρηματιών κ.ά. (87 θύματα συνολικά), προκάλεσε σοκ στην κοινή γνώμη, καθώς και στους ευρωπαίους θεσμούς, θέτοντας υπό άμεση απειλή τις θεμελιώδεις εγγυήσεις του Δημοκρατικού πολιτεύματος.

Παρότι το σκάνδαλο οδήγησε επίσης στην εμπλοκή της Επιτροπής PEGA, το καθ' ου Κράτος, με τις πράξεις και παραλείψεις του, επέδειξε πρωτοφανή αδιαφορία για το Κράτος Δικαίου, παραλείποντας να διερευνήσει αποτελεσματικά όλες τις πτυχές του σκανδάλου και, ιδίως, την εμπλοκή κρατικών Αρχών, παρέχοντας κατ' αυτόν τον τρόπο ασυλία σε αρκετούς από τους υπαίτιους, κατά σαφή παραβίαση, μεταξύ άλλων, των δικαιωμάτων του προσφεύγοντος, όπως αυτά κατοχυρώνονται στην Ευρωπαϊκή Σύμβαση Δικαιωμάτων του Ανθρώπου.

B. Ο προσφεύγων ως στόχος του κατασκοπευτικού λογισμικού «Predator»

58.2 Ο προσφεύγων, κ. Χρήστος Σπίρτζης, είναι Έλληνας υπήκοος και πρώην Υπουργός Ναυτιλίας & Τουρισμού (2015) και Υπουργός Υποδομών, Μεταφορών & Δικτύων (2015-2019). Στοχοποιήθηκε άμεσα από το spyware γνωστό ως «Predator» σε 3 περιπτώσεις, μέσω εξατομικευμένου SMS που περιείχε παραποιημένο σύνδεσμο (predator): i) στον αριθμό τηλεφώνου του +306988080900, στις 15.11.2021 και εκ νέου ii) στις 19.11.2021, καθώς και iii) στον αριθμό τηλεφώνου του +[REDACTED] στις 19.11.2021.

58.3 Τα μηνύματα-δολώματα προς τον προσφεύγοντα εστάλησαν σε συγκεκριμένο πολιτικό και χρονικό πλαίσιο. Στις 13.11.2021, ο προσφεύγων, τότε βουλευτής της αντιπολίτευσης και αρμόδιος στο κόμμα του για ζητήματα που αφορούσαν την ΕΥΠ και το Υπουργείο Προστασίας του Πολίτη, έθεσε δημοσίως ερώτημα στον Πρωθυπουργό σχετικά με δημοσιεύματα για δραστηριότητες παρακολούθησης από την ΕΥΠ. «Ο Μητσοτάκης σε φακελώνει και σε παρακολουθεί», ανέφερε το δελτίο Τύπου του Σπίρτζη, υπό το φως των δημοσιογραφικών αποκαλύψεων ότι η ΕΥΠ είχε εκδώσει Δελτία Παρακολούθησης για την παρακολούθηση ακτιβιστών και ενός 12χρονου παιδιού, το οποίο διέμενε σε καταυλισμό προσφύγων/αιτούντων άσυλο και του

οποίου μια ζωγραφιά σχετικά με τον πόλεμο στη Συρία είχε δημοσιευθεί στη Le Monde, καθώς και του δημοσιογράφου και του δικηγόρου που βρίσκονταν σε επικοινωνία με το παιδί.

Ο λόγος για τον οποίο ο προσφεύγων στοχοποίησε τον ίδιο τον Πρωθυπουργό είναι αμιγώς νομικός: δυνάμει του άρθρου 21 του Ν. 4622/2019 (του πρώτου νόμου που θεσπίστηκε από την Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας μετά τις εκλογές), η ΕΥΠ υπήχθη απευθείας στην αρμοδιότητα του Πρωθυπουργού, καθιστώντας τον άμεσα υπεύθυνο για τις πράξεις και παραλείψεις της ΕΥΠ.

Η εκκωφαντική σιωπή της Κυβέρνησης επί του ζητήματος οδήγησε: i) στο δεύτερο Δελτίο Τύπου του προσφεύγοντος με τίτλο «Ο Μητσοτάκης σε φακελώνει και σε παρακολουθεί Νο.2 - Ακόμη και ο αείμνηστος Γρυλλάκης θα τον ζήλευε», αλλά και ii) στην έναρξη από τον προσφεύγοντα κοινοβουλευτικής διαδικασίας για την υποβολή ερωτήματος προς τον Πρωθυπουργό ενώπιον της Βουλής επί του ζητήματος («Επίκαιρη Ερώτηση»).

Η κοινοβουλευτική ερώτηση του προσφεύγοντος προς τον Πρωθυπουργό σχετικά με την ΕΥΠ κατατέθηκε στις 15.11.2021, στις 10:00 π.μ. Πενήντα λεπτά αργότερα (στις 10:50 π.μ.), ο προσφεύγων έλαβε SMS με εξατομικευμένο περιεχόμενο και σύνδεσμο spyware «predator», ο οποίος προσποιούνταν ότι παρέπεμπε σε άρθρο εφημερίδας σχετικά με την ερώτηση του προσφεύγοντος για την ΕΥΠ.

«Ο μόνος λόγος για τον οποίο δεν πάτησα τον σύνδεσμο», θα δήλωνε αργότερα ο προσφεύγων, «είναι επειδή είχα ήδη διαβάσει το (πρωτότυπο) άρθρο».

Στις 19.11.2021 απεστάλη στον προσφεύγοντα ακόμη ένα εξατομικευμένο SMS με σύνδεσμο-δόλωμα predator. Ο σύνδεσμος ήταν πανομοιότυπος με τον πλαστό σύνδεσμο «blogspotedolio5.com» που είχε αποσταλεί στον Ευρωβουλευτή Ν. Ανδρουλάκη και στον δημοσιογράφο Θ. Κουκάκη, επίσης θύματα του predator spyware. Ο προσφεύγων δεν θυμάται εάν πάτησε τον συγκεκριμένο σύνδεσμο. Δεν διενεργήθηκε, όμως, καμία έρευνα επ' αυτού.

Γ. Ποινικές διαδικασίες στην Ελλάδα

58.4 Ποινικές διαδικασίες κινήθηκαν μόνο από μια μικρή ομάδα θυμάτων του predator. Ο ίδιος ο προσφεύγων υπέβαλε Μηνυτήρια Αναφορά στις 09.09.2022 σχετικά με: α) παραβίαση του απορρήτου των τηλεφωνικών επικοινωνιών, παρακολούθηση και καταγραφή σε υλικό φορέα προφορικών συνομιλιών και μη δημόσιων πράξεων και χρήση των πληροφοριών (άρθρο 370Α παρ. 1, 2, 3 Ποινικού Κώδικα - «ΠΚ»), β) παράνομη πρόσβαση σε πληροφοριακό σύστημα ή ηλεκτρονικά δεδομένα (άρθρο 370Β ΠΚ), γ) παράνομη επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα στις ηλεκτρονικές επικοινωνίες (άρθρο 15 Ν. 3471/2006), δ) μη εξουσιοδοτημένη παρέμβαση σε σύστημα αρχειοθέτησης και επεξεργασία ειδικών κατηγοριών δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα με

σκοπό την πρόκληση βλάβης σε άλλον, με αποτέλεσμα να τίθεται σε κίνδυνο η ελεύθερη λειτουργία της Δημοκρατίας (άρθρο 38 παρ. 1-5 Ν. 4624/2019), ε) σύσταση και συμμετοχή σε εγκληματική οργάνωση (άρθρο 187 ΠΚ).

Στις 23.09.2022 ο προσφεύγων υπέβαλε Υπόμνημα ενώπιον του Εισαγγελέα, δηλώνοντας περαιτέρω ότι καταμηνύει, εγκαλεί και ζητεί την ποινική δίωξη οποιουδήποτε υπευθύνου για τις πράξεις που περιγράφονται στη Μηνυτήρια Αναφορά του, ενώ «παρίσταται προς υποστήριξη της κατηγορίας», έχοντας νομιμοποίηση σύμφωνα με το άρθρο 63 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας («ΚΠΔ»), λόγω της προσβολής που υπέστη από τις φερόμενες παράνομες υπαίτιες πράξεις των έως τότε αγνώστων προσώπων που εμπλέκονταν, εξαιτίας των οποίων πράξεων δικαιούμαι, σύμφωνα με τον Αστικό Κώδικα, αποζημίωση και χρηματική ικανοποίηση λόγω ηθικής βλάβης, για την οποία επιφυλάσσομαι να ζητήσω το σύνολό της ενώπιον των αρμόδιων πολιτικών δικαστηρίων».

Δ. Τα ευρήματα του Πρωτοβάθμιου Ποινικού Δικαστηρίου και η δικαστικά διαπιστωμένη ανάγκη περαιτέρω έρευνας

59.1 Η διαχείριση της δικογραφίας δεν υπήρξε απρόσκοπτη. Η υπόθεση αφαιρέθηκε αιφνιδίως από τους δύο Εισαγγελείς Πλημμελειοδικών που την χειρίζονταν, την παραμονή της εκτέλεσης της παραγγελίας τους προς την ΑΔΑΕ (Αρχή Διασφάλισης του Απορρήτου των Επικοινωνιών) για τη διασταύρωση του κατά πόσον οι στόχοι παρακολούθησης της ΕΥΠ και του predator ταυτίζονταν. Αναπληρωτής Εισαγγελέας του Αρείου Πάγου (κ. Ζήσης) ανέλαβε την υπόθεση και άσκησε διώξεις μόνο κατά 4 προσώπων, αποκλείοντας οποιαδήποτε συμμετοχή της ΕΥΠ ή κρατικών αξιωματούχων.

59.2 Η εκδίκαση της υπόθεσης άρχισε τελικά στα τέλη του 2025. Μετά από 5 μήνες δίκης και αρκετές συνεδριάσεις, το Δικαστήριο εξέδωσε τελικά την απόφασή του στις 26.02.2026 (1.930 σελίδες), με την οποία οι τέσσερις ιδιώτες κατηγορούμενοι κρίθηκαν ένοχοι και καταδικάστηκε έκαστος συνολικά σε 126 έτη και 8 μήνες φυλάκισης για τα πλημμελήματα της παράνομης παρέμβασης σε αρχείο δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, της παραβίασης του απορρήτου των τηλεφωνικών επικοινωνιών και των προφορικών συνομιλιών και της παράνομης πρόσβασης σε πληροφοριακό σύστημα ή δεδομένα (άρθρο 38 παρ. 1α Ν. 4624/2019, άρθρο 370Α παρ. 1α ΠΚ και άρθρο 370Β παρ. 1α ΠΚ [κάθε διάταξη εφαρμοζόμενη για 5 τετελεσμένες πράξεις και 82 απόπειρες]).

59.3 Ως προς τα καταδικασθέντα πρόσωπα, το Δικαστήριο έκρινε (σελ. 1865) ότι τέλεσαν τα ανωτέρω εγκλήματα «από κοινού και σε συναυτουργία με άλλους και κατόπιν κοινής απόφασης», υπό τις ακόλουθες ιδιότητες:

«1. Φέλιξ Μπίτζιος, 2. Sara Aleksandra Hamou, νόμιμοι εκπρόσωποι και διαχειριστές της εταιρείας “INTELLEXA SA”... και των συνδεδεμένων - συνεργαζόμενων με αυτή εταιρειών, συμπεριλαμβανομένης της εταιρείας “KRIKEL ΜΟΝΟΠΡΟΣΩΠΗ ΙΚΕ”, 3. Tal Jonathan Dilian, ιδρυτής της εταιρείας

INTELLEXA SA και ασκών de facto έλεγχο επ' αυτής, 4. Ιωάννης Λαβράνος, ο οποίος ασκούσε de facto έλεγχο επί της εταιρείας KRIKEL, η οποία συνεργαζόταν με την εταιρεία INTELLEXA SA και τις συνδεδεμένες με αυτή εταιρείες».

59.4 Κρίσιμο είναι, ωστόσο, το γεγονός ότι το Δικαστήριο διαπίστωσε ρητώς ότι το ζήτημα απαιτούσε περαιτέρω διερεύνηση. Ως εκ τούτου, διέταξε τη διαβίβαση της απόφασης και της δικογραφίας, κατ' άρθρο 39 ΚΠΔ, στον αρμόδιο Εισαγγελέα Πλημμελειοδικών Αθηνών, προκειμένου να διερευνηθούν:

α) τυχόν ποινικές ευθύνες ... επιπλέον προσώπων, υπαλλήλων του Ομίλου Intellexa και της KRIKEL SA (συγκεκριμένα των Rotem Farkash, Merom Harpaz, Einat Semama, Δημήτριου Ξυπτερά, Ιωάννη Τουμπή, Ιωάννη Μπόλιαρη, Σωτήριου Ντάλα), αλλά και του Αιμίλιου Κοσμίδη, του οποίου η προπληρωμένη mastercard χρησιμοποιήθηκε για την πληρωμή συνδρομής για την αποστολή των SMS-δολωμάτων του predator, μολοντί δεν ασκήθηκε σε βάρος του ποινική δίωξη, καθώς και του Κωνσταντίνου Πετρίση, ο οποίος παρείχε στον Κοσμίδη την προπληρωμένη mastercard και έχει διασυνδέσεις με την ΕΥΠ (σύμφωνα με την κατάθεσή του Κοσμίδη κατά την ακροαματική διαδικασία), καθώς και οποιωνδήποτε άλλων εμπλεκόμενων προσώπων, και

β) οποιαδήποτε τέλεση από τους κατηγορούμενους και οποιουδήποτε τρίτους συμμετέχοντες άλλων εγκληματικών πράξεων, ιδίως κατασκοπείας (τετελεσμένης ή σε απόπειρα), κατά τα άρθρα 148 ΠΚ και 370ΣΤ ΠΚ.

59.5 Ειδικότερα, το Δικαστήριο έκρινε (σελ. 1929-30) ότι:

«Νέα στοιχεία προέκυψαν τα οποία, κατά την κρίση του Δικαστηρίου, απαιτούν περαιτέρω διερεύνηση. Το Δικαστήριο εντόπισε ιδίως νέα στοιχεία σχετικά με την προπληρωμένη κάρτα που χρησιμοποιήθηκε για την αγορά μηνυμάτων-δολωμάτων Predator. Επισήμανε στοιχεία σχετικά με τη σύνδεση του Κοσμίδη με τον Κωνσταντίνο Πετρίση, ο οποίος είχε εργαστεί στο κατάστημα Cosmote από το οποίο είχε αποκτηθεί η κάρτα και ο οποίος, σύμφωνα με τα στοιχεία που τέθηκαν ενώπιον του Δικαστηρίου, είχε παράσχει αμειβόμενες υπηρεσίες στην ΕΥΠ.

Το Δικαστήριο αναφέρθηκε περαιτέρω στην τοποθεσία όπου είχε ανανεωθεί η κάρτα και στην εγγύτητά της με το ΚΕΤΥΑΚ, εγκατάσταση της ΕΥΠ, καθώς και στο γεγονός ότι εταιρικό όχημα με αριθμό κυκλοφορίας ΧΕΚ 1344 μιας από τις εταιρείες που εμπλέκονται με το Predator (εταιρεία Krikel) βρισκόταν στις 24-06-2022 στον χώρο στάθμευσης της εν λόγω εγκατάστασης της ΕΥΠ (σχετικές φωτογραφίες που εξετάστηκαν), ως ζητήματα που απαιτούν περαιτέρω διερεύνηση.

Όπως έκρινε το Δικαστήριο: “στην πραγματικότητα, υπάρχουν επαρκή στοιχεία και, ως εκ τούτου, πρέπει να διερευνηθεί οποιαδήποτε ευθύνη, καθώς και οποιαδήποτε συμμετοχική δράση αυτού και οποιωνδήποτε άλλων τρίτων που εμπλέκονται στις επίμαχες εγκληματικές πράξεις”».

59.6 Επιπλέον, το Δικαστήριο έκρινε ότι θα πρέπει να διενεργηθεί νέα έρευνα για κατασκοπεία:

«Περαιτέρω, λαμβάνοντας υπόψη τον τρόπο λειτουργίας του spyware, με δυνατότητα απομακρυσμένης πρόσβασης στα αρχεία καταγραφής και την έκταση των δεδομένων που μπορούν να εξαχθούν, σε συνδυασμό με τους αποδέκτες των μηνυμάτων που περιείχαν συνδέσμους προς μόλυνση με το κατασκοπευτικό λογισμικό “Predator”, μεταξύ των οποίων ο Υπουργός Προστασίας του Πολίτη, ο Υπουργός Εξωτερικών, ο Αρχηγός του Γενικού Επιτελείου Εθνικής Άμυνας, ο Αρχηγός της Ελληνικής Αστυνομίας και άλλοι Υπουργοί που χειρίζονται χαρτοφυλάκια-κλειδιά με κρατικά απόρρητα και μυστικές πληροφορίες (κατά την έννοια του άρθρου 149 ΠΚ), καθώς και τα απόρρητα κρατικά έγγραφα που ο πρώην Υπουργός και ήδη παριστάμενος προς υποστήριξη της κατηγορίας [ο προσφεύγων] κ. Χρήστος Σπίρτζης διατηρούσε στο κινητό του τηλέφωνο και τα οποία θα μπορούσαν να έχουν υποκλαπεί, αποδεικνύεται ότι, ενόψει αυτών των νέων στοιχείων, πρέπει να διερευνηθεί και να εξεταστεί η πιθανή τέλεση από τους κατηγορουμένους και οποιουσδήποτε τρίτους άλλων εγκληματικών πράξεων και, ιδίως, κατασκοπείας κατά το άρθρο 148 του Ποινικού Κώδικα (τουλάχιστον υπό τη μορφή της απόπειρας)».

Ε. Απόφαση του Εισαγγελέα στις 27.04.2026, με την οποία αρνήθηκε την επανέναρξη της έρευνας, κατά παράβαση της απόφασης του Πρωτοβάθμιου Δικαστηρίου

60.1 Παρότι το Δικαστήριο διαβίβασε, κατ’ άρθρο 39 ΚΠΔ, τη δικογραφία στον Εισαγγελέα Πλημμελειοδικών Αθηνών για την επανέναρξη της έρευνας σχετικά, μεταξύ άλλων, σε σχέση με την εμπλοκή προσώπων που αναφέρονται ως έχοντες άμεσες διασυνδέσεις με την ΕΥΠ, καθώς και σχετικά με την κατασκοπεία, ο Εισαγγελέας του Αρείου Πάγου παρενέβη.

Αντί απλώς να αναθέσει την υπόθεση, όπως αποτελεί συνήθη πρακτική, σε Αντεισαγγελέα, ο Εισαγγελέας του Αρείου Πάγου, κ. Τζαβέλλας, χειρίστηκε ο ίδιος την υπόθεση, αποφασίζοντας στις 27.04.2026 ότι δεν υπήρχε λόγος να ανασυρθεί η σχετική προκαταρκτική δικογραφία από το αρχείο, ανατρέποντας έτσι εμμέσως την απόφαση του Πρωτοβάθμιου Δικαστηρίου. Η απόφασή του ανέφερε ότι το υλικό στο οποίο στηρίχθηκε το Πλημμελειοδικείο δεν ήταν «νέα στοιχεία».

60.2 Όσον αφορά τις νέες συναλλαγές για την αγορά συνδέσμων δολωμάτων predator, που πραγματοποιήθηκαν με την mastercard του Κοσμίδη, όπως αποκαλύφθηκαν κατά τη διάρκεια της δίκης, ο Εισαγγελέας έκρινε (σελ. 11) ότι αυτές ενδέχεται να αποτελούν «νέοτερα» στοιχεία, αλλά είναι ασαφείς ως προς την ταυτότητα του δράστη, «ενώ στον εν λόγω προσδιορισμό δεν μπορεί να συμβάλει θετικά ούτε η επίκληση της φιλικής σχέσης του Αιμίλιου Κοσμίδη με τον Κωνσταντίνο Πετρίση, υπάλληλο στο κατάστημα “COSMOTE” στον Άλιμο,

από το οποίο ο ίδιος είχε παραλάβει την ανωτέρω προπληρωμένη κάρτα», ούτε η αναφερόμενη «παροχή υπηρεσιών από αυτόν προς την ΕΥΠ έναντι αμοιβής» και, συνεπώς, τα ανωτέρω δεν δικαιολογούν την επανεξέταση της υπόθεσης.

Όσον αφορά την κατασκοπεία, ο Τζαβέλλας δεν διαπίστωσε νέα στοιχεία. Ως προς τα emails του προσφεύγοντος, τα οποία προσκομίστηκαν για πρώτη φορά κατά την ακροαματική διαδικασία, ο Εισαγγελέας δήλωσε ότι «η ύπαρξη των emails στο κινητό τηλέφωνό του δεν είχε επιβεβαιωθεί με κατάλληλη εξέταση του συγκεκριμένου τηλεφώνου» (γεγονός που δημιουργεί ένα παράδοξο, καθώς επικαλέστηκε την ανάγκη έρευνας προκειμένου να απορρίψει ...την επανέναρξη της έρευνας).

ΣΤ. Η Αίτηση του προσφεύγοντος για επανέναρξη της έρευνας στις 07.05.2026 και η Αίτηση του προσφεύγοντος, επίσης στις 07.05.2026, για την εξαίρεση του Τζαβέλλα λόγω προσωπικής μεροληψίας και άμεσης εμπλοκής στο σκάνδαλο, ως πρώην Αναπληρωτής Εισαγγελέας της ΕΥΠ

60.3 Στις 7 Μαΐου 2026 ο προσφεύγων υπέβαλε αίτηση για την επανέναρξη της έρευνας και τη διερεύνηση του κατά πόσον υπήρχε ενιαίο επιχειρησιακό κέντρο παρακολούθησης μεταξύ ΕΥΠ και των 4 προσώπων που καταδικάστηκαν για το «predator».

Ο προσφεύγων προσκόμισε σύγχρονα στιγμιότυπα οθόνης (screenshots) που ελήφθησαν απευθείας από το smartphone του, τα οποία αποδείκνυαν ότι τα επίμαχα emails πράγματι υπήρχαν, εξηγώντας τη λειτουργία των λογαριασμών ηλεκτρονικού ταχυδρομείου μέσω συγχρονισμού και αποθήκευσης στο cloud, σύμφωνα με την οποία το ίδιο mailbox δεν περιορίζεται σε μία μόνο φυσική συσκευή και ότι η μη εξουσιοδοτημένη πρόσβαση στο smartphone του προσφεύγοντος θα παρείχε πρόσβαση στον λογαριασμό ηλεκτρονικού ταχυδρομείου και στο περιεχόμενό του, ανεξαρτήτως του εάν ένα συγκεκριμένο email παρέμενε αποθηκευμένο τοπικά στο τηλέφωνο.

Το σημαντικότερο, ωστόσο, είναι ότι ο προσφεύγων έβαλλε κατά της εμπλοκής του Εισαγγελέα Τζαβέλλα στην υπόθεση, καθώς ο Τζαβέλλας ήταν πρώην Αναπληρωτής Εισαγγελέας της ΕΥΠ και είχε ο ίδιος υπογράψει και εγκρίνει 11 από τις υποκλοπές που πραγματοποιήθηκαν από την ΕΥΠ σε βάρος θυμάτων του predator.

Η σύγκρουση συμφερόντων ήταν τόσο εμφανής ώστε ξέσπασε νέο σκάνδαλο στην Ελλάδα, καθώς στην ουσία ο Εισαγγελέας αποφάσισε να μην εξετάσει τη δική του ενδεχόμενη προσωπική εμπλοκή στην υπόθεση — λαμβανομένου υπόψη ότι το Πρωτοβάθμιο Δικαστήριο είχε ζητήσει τη διερεύνηση του Πετρίση, ο οποίος είχε διασυνδέσεις με την ΕΥΠ, αλλά και άλλων εμπλεκομένων, παραπέμποντας ειδικά σε νέα στοιχεία που έθεταν υπό εξέταση την εμπλοκή της ΕΥΠ (όπως η παρουσία εταιρικού οχήματος της KRIKEL στις εγκαταστάσεις του ΚΕΤΥΑΚ, το οποίο αποτελεί παράρτημα της ΕΥΠ, καθώς και η ανανέωση

της προπληρωμένης mastercard του Κοσμίδη από ATM έξω από το ΚΕΤΥΑΚ κ.λπ.).

Ζ. Το Δικαστικό Συμβούλιο του Αρείου Πάγου απέφυγε να εξετάσει την ένσταση μη αμεροληψίας του Τζαβέλλα

60.4 Ο προσφεύγων αμφισβήτησε τη συμμετοχή του Εισαγγελέα Τζαβέλλα και ζήτησε την εξαίρεσή του, επικαλούμενος έλλειψη αμεροληψίας, σε σχέση με τη θεσμική και προσωπική εμπλοκή του Εισαγγελέα σε ζητήματα παρακολούθησης που αποτελούσαν αντικείμενο της έρευνας, καθώς και την προηγούμενη συμμετοχή του σε αποφάσεις που συνδέονταν με το ίδιο το αντικείμενο που πλέον θα έπρεπε να διερευνηθεί.

Ειδικότερα, υπήρχαν 11 πρόσωπα τα οποία τέθηκαν υπό παρακολούθηση από την ΕΥΠ κατόπιν έγκρισης του ίδιου του κ. Τζαβέλλα. Τα πρόσωπα αυτά ήταν επίσης στόχοι του «Predator» (μεταξύ αυτών ο Υπουργός Εργασίας και Κοινωνικών Υποθέσεων, ο Χ. Μπαρδάκης, ο οικονομικός εισαγγελέας, ο Θ. Κουκάκης, δημοσιογράφος, ο Γ. Μυλωνάκης, Υφυπουργός παρά τω Πρωθυπουργώ και η σύζυγος του Μυλωνάκη, ο συντονιστής του Σχεδίου Δίκαιης Αναπτυξιακής Μετάβασης για τη Δυτική Μακεδονία και τη Μεγαλόπολη, ο Γενικός Γραμματέας Συντονισμού Διαχείρισης Αποβλήτων κ.ά.).

Το ζήτημα τέθηκε ενώπιον του Δικαστικού Συμβουλίου του Αρείου Πάγου. **ΩΣΤΟΣΟ, το Δικαστικό Συμβούλιο ΑΠΕΦΥΓΕ να αποφανθεί επί της ουσίας της αίτησης εξαίρεσης και της αμεροληψίας του Τζαβέλλα.**

Αντίθετα, έκρινε ότι δεν υπήρχε ανάγκη να εξεταστεί το αίτημα εξαίρεσής του, επειδή ο Τζαβέλλας είχε ήδη ο ίδιος αναθέσει το αίτημα του προσφεύγοντος για επανεξέταση σε άλλον Εισαγγελέα (κ. Μπακέλα), μολοντί, εάν ο Τζαβέλλας κρινόταν μη αμερόληπτος, όλες οι πράξεις του θα ακυρώνονταν αυτοδικαίως σύμφωνα με το άρθρο 19 ΚΠΔ.

Η προσέγγιση αυτή του Δικαστικού Συμβουλίου κατέστη καθοριστική για τα δικαιώματα του προσφεύγοντος βάσει της Σύμβασης. Ο προσφεύγων είχε ζητήσει συγκεκριμένα ανεξάρτητη εξέταση και πλήρη διερεύνηση. Κανένα από τα δύο δεν ευοδώθηκε.

Η. Η απόφαση του Εισαγγελέα Μπακέλα της 07^{ης}.08.2026, η οποία παραπέμπει σε και επικυρώνει καθ' εαυτήν την απόφαση του Τζαβέλλα

60.5 Ο Μπακέλας (νυν Εισαγγελέας του Αρείου Πάγου) απέτυχε κατά τρόπο κατάφωρο να εξετάσει την αίτηση του προσφεύγοντος και τη δικογραφία, πόσο μάλλον να τις εξετάσει διεξοδικά. Αντίθετα, στην απόφασή του παρέθεσε εξ αρχής την επίμαχη απόφαση του Τζαβέλλα.

Ως εκ τούτου, η μεταβίβαση της δικογραφίας δεν θεράπευσε την ένσταση του προσφεύγοντος ως προς την ανάγκη ανεξαρτησίας της έρευνας. Ο Εισαγγελέας του οποίου η αμεροληψία είχε αμφισβητηθεί παρέμεινε η πηγή της

αποφασιστικής αξιολόγησης, ενώ ο διάδοχος Εισαγγελέας ουσιαστικά διατήρησε την αξιολόγηση αυτή χωρίς να προβεί σε οποιαδήποτε εξέταση.

Η εθνική έρευνα, επομένως, παραμένει ελλιπής. Η προσφυγή του προσφεύγοντος ενώπιον του Δικαστηρίου δεν αφορά, κατά συνέπεια, το ότι οι ελληνικές αρχές κατέληξαν σε «εσφαλμένο» συμπέρασμα, αλλά το ότι παρέλειψαν να διεξαγάγουν ορθά μια αποτελεσματική έρευνα, εις βάρος των δικαιωμάτων του προσφεύγοντος βάσει της ΕΣΔΑ.

ΔΗΛΩΣΗ ΠΡΟΒΑΛΛΟΜΕΝΩΝ ΠΑΡΑΒΙΑΣΕΩΝ

Α. Άρθρο 8 ΕΣΔΑ — παραβίαση αρνητικών και θετικών υποχρεώσεων — άρθρο 13 ΕΣΔΑ

61.1 Μια επίθεση μέσω του κατασκοπευτικού λογαριασμού «predator» εμπίπτει πλήρως στη σφαίρα προστασίας του άρθρου 8, που αφορά την ιδιωτική ζωή. Η αλληλογραφία και οι τεχνολογίες εμπίπτουν επίσης στο πεδίο εφαρμογής του άρθρου 8, ιδίως τα δεδομένα από smartphone (Saber κατά Νορβηγίας, 2020, § 48· Sărgava κατά Εσθονίας, 2021), καθώς και τα ηλεκτρονικά μηνύματα (emails) (Copland κατά Ηνωμένου Βασιλείου, 2007, § 41· Bărbulescu κατά Ρουμανίας [GC]).

Ο ισχυρισμός αυτός έχει επιβεβαιωθεί εκτενώς από τον προσφεύγοντα στην αρχική Μηνυτήρια Αναφορά του, της 09.09.2022, με ρητή αναφορά στο άρθρο 8 ΕΣΔΑ.

Η ένταση της επέμβασης είναι ιδιαίτερα σημαντική: το «Predator» είναι σε θέση να αποκτήσει κρυφά πρόσβαση στο περιεχόμενο ενός smartphone και των συνδεδεμένων λογαριασμών, καθώς και πρόσβαση στο μικρόφωνο και την κάμερα, έχοντας τη δυνατότητα να καταγράφει την προσωπική, επαγγελματική και οικογενειακή ζωή του θύματος/των θυμάτων ανά πάσα στιγμή, είτε στην οικία του είτε σε δημόσιο χώρο.

61.2 Ο προσφεύγων υποστηρίζει ότι υπήρξε παραβίαση της αρνητικής υποχρέωσης του Κράτους να μην επεμβαίνει αδικαιολόγητα στην ιδιωτική του ζωή. Επικουρικά, και σε κάθε περίπτωση, υπήρξε παραβίαση της θετικής υποχρέωσης του Κράτους να σέβεται την ιδιωτική του ζωή.

61.3 Ως προς την παράνομη επέμβαση — παραβίαση της αρνητικής υποχρέωσης: ο προσφεύγων επαναλαμβάνει το γεγονός ότι στοχοποιήθηκε τρεις φορές με εξατομικευμένα SMS μόλυνσης μέσω Predator, αμέσως μετά την από μέρους του δημόσια αμφισβήτηση του Πρωθυπουργού σχετικά με την ΕΥΠ και την υποβολή κοινοβουλευτικής ερώτησης σχετικά με την ΕΥΠ.

Τα ίδια τα links-δολώματα του predator που του απεστάλησαν αφορούσαν τον δικό του δημόσιο έλεγχο της ΕΥΠ.

Επιπλέον, το Πρωτοβάθμιο Δικαστήριο επιβεβαίωσε ότι υπήρχε σημαντική επικάλυψη μεταξύ των προσώπων που στοχοποιήθηκαν από την ΕΥΠ μέσω των συνήθων υποκλοπών και των στόχων του predator (κατά 1/3).

Πολύ πρόσφατα, μάλιστα, ένα από τα καταδικασθέντα πρόσωπα (Tal Dilian) φέρεται να παραδέχθηκε στον Τύπο ότι υπήρχε ιδιωτική συμφωνία για την προμήθεια του Predator από την ΕΥΠ.

Με βάση το περιεχόμενο της δικογραφίας, ο προσφεύγων επαναλαμβάνει ότι υπήρχε ενιαία επιχειρησιακή μονάδα μεταξύ ΕΥΠ και predator και ότι στοχοποιήθηκε ειδικά λόγω της πολιτικής του δραστηριότητας, παράνομα από

κρατικούς πράκτορες, κατόπιν εντολών του επικεφαλής της ΕΥΠ, δηλαδή του Πρωθυπουργού.

61.4 Σε κάθε περίπτωση, «μολονότι το αντικείμενο του άρθρου 8 είναι κατ' ουσίαν η προστασία του ατόμου από αυθαίρετες επεμβάσεις των δημόσιων αρχών, δεν υποχρεώνει απλώς το Κράτος να απέχει από τέτοιες επεμβάσεις: πέραν αυτής της πρωτίστως αρνητικής δέσμευσης, μπορεί να υφίστανται θετικές υποχρεώσεις που είναι εγγενείς στον αποτελεσματικό σεβασμό της ιδιωτικής ή οικογενειακής ζωής. Οι υποχρεώσεις αυτές μπορεί να συνεπάγονται τη λήψη μέτρων που αποσκοπούν στη διασφάλιση του σεβασμού της ιδιωτικής και οικογενειακής ζωής ακόμη και στη σφαίρα των σχέσεων μεταξύ ιδιωτών» (Söderman κατά Σουηδίας [GC], αρ. 5786/08, § 78, ΕΔΔΑ 2013).

Όσον αφορά σοβαρές πράξεις, όταν διακυβεύονται θεμελιώδεις αξίες και ουσιώδεις πτυχές της ιδιωτικής ζωής, η θετική υποχρέωση του Κράτους βάσει του άρθρου 8 να προστατεύει τη σωματική ή ηθική ακεραιότητα του ατόμου μπορεί επίσης να επεκτείνεται σε ζητήματα που αφορούν την αποτελεσματικότητα της ποινικής έρευνας (M.C. κατά Βουλγαρίας, αρ. 39272/98, § 152, ΕΔΔΑ 2003 XII· C.A.S. and C.S. κατά Ρουμανίας, αρ. 26692/05, § 72, 20 Μαρτίου 2012· και M.P. και λοιποί κατά Βουλγαρίας, αρ. 22457/08, §§ 109-110, 15 Νοεμβρίου 2011).

61.5 Όπως έκρινε το Δικαστήριο, *mutatis mutandis*, στην υπόθεση Khadija Ismayilova κατά Αζερμπαϊτζάν, αριθ. 65286/13 και 57270/14, §§ 116-118, 10 Ιανουαρίου 2019, υπόθεση κομβικής σημασίας, όπως υποδεικνύεται και από το ίδιο το Δικαστήριο, για την αξιολόγηση της παράνομης ανάπτυξης παρόμοιου μισθοφορικού spyware (ήτοι «Pegasus» — βλ. Common Questions on Communicated Application no. 30573/22 Javad JAVADOV and Others v. Azerbaijan and Ganbarova v. Azerbaijan et al., App. No. 5877/22, 45885/22):

«η πρακτική και αποτελεσματική προστασία του προσφεύγοντος απαιτούσε τη λήψη αποτελεσματικών μέτρων στο πλαίσιο της ποινικής έρευνας με σκοπό τον εντοπισμό και τη δίωξη του δράστη ή των δραστών των πράξεων αυτών».

Επιπλέον, «για να θεωρηθεί μια έρευνα “αποτελεσματική”, θα πρέπει καταρχήν να είναι ικανή να οδηγήσει στη διαπίστωση των πραγματικών περιστατικών της υπόθεσης και στην ταυτοποίηση και τιμωρία των υπευθύνων. Δεν πρόκειται για υποχρέωση αποτελέσματος, αλλά για υποχρέωση μέσων» (βλ. Alkonici κατά Μαυροβουνίου, αρ. 66895/10, § 67, 5 Δεκεμβρίου 2017, § 65).

Η υπόθεση δεν πληροί το «κριτήριο της σημαντικής πλημμέλειας» που εφαρμόζει το ΕΔΔΑ.

Στην πραγματικότητα, ακόμη και το Πλημμελειοδικείο αναγνώρισε ότι η υπόθεση απαιτεί περαιτέρω έρευνα, συμπεριλαμβανομένων των πιθανών διασυνδέσεων με την ΕΥΠ, και διαβίβασε τη δικογραφία εκ νέου στον Εισαγγελέα για τις ενέργειές του.

Το ελάττωμα, επομένως, δεν αφορά απλώς την αξιολόγηση των αποδεικτικών στοιχείων, αλλά την παράλειψη διενέργειας των αναγκαίων ερευνητικών ενεργειών, ακόμη και όταν αυτές ζητήθηκαν ρητώς από τον Πλημμελειοδίκη.

Αυτοτελώς, συνεπώς, η μη απόσυρση της υπόθεσης από το αρχείο από τον Τζαβέλλα και, μεταγενέστερα, από τον Μπακέλα παραβιάζει τη θετική υποχρέωση του Κράτους για επαρκή και αποτελεσματική ποινική έρευνα.

61.6 Περαιτέρω, το Κράτος παραβίασε εκ νέου την προαναφερθείσα θετική υποχρέωσή του απορρίπτοντας, μέσω της πράξης του Εισαγγελέα Μπακέλα, το Αίτημα του προσφεύγοντος για επανέναρξη της υπόθεσης, μετά από μία ακόμη αποτυχία του Δικαστικού Συμβουλίου να αποφανθεί επί του ζητήματος της αμεροληψίας του Τζαβέλλα.

Το Συμβούλιο αντιμετώπισε το ζήτημα ως άνευ αντικειμένου επειδή η οικογραφία είχε ανατεθεί σε άλλον Εισαγγελέα. Ωστόσο, η ανάθεση ήταν η ίδια πράξη του Εισαγγελέα του οποίου είχε ζητηθεί η εξαίρεση, και ο διάδοχος Εισαγγελέας στη συνέχεια στηρίχθηκε στο σκεπτικό του εξαιρετέου Εισαγγελέα, αντί να διενεργήσει εκ νέου την έρευνα.

61.7 Το αποτέλεσμα ήταν ένας διαδικαστικός φαύλος κύκλος, μέσα στον οποίο ο προσφεύγων δεν μπορούσε ποτέ να λάβει απόφαση σχετικά με το εάν ο Τζαβέλλας ήταν νομικά ικανός να ενεργεί στην υπόθεση, ενώ η αξιολόγησή του παρέμενε ενσωματωμένη στη μεταγενέστερη απόφαση.

Ως εκ τούτου, οι Αρχές δεν συμμορφώθηκαν με τη θετική τους υποχρέωση να εξασφαλίσουν επαρκή προστασία της ιδιωτικής ζωής του προσφεύγοντος μέσω της διεξαγωγής αποτελεσματικής ποινικής έρευνας.

61.8 Ως προς τα άρθρα 8 και 13 ΕΣΔΑ: στην υπόθεση Tsalikidis και λοιποί κατά Ελλάδας, αρ. 73974/14, 16 Νοεμβρίου 2017, §102, το ΕΔΔΑ αναγνώρισε ότι, μετά την αρχειοθέτηση μιας έρευνας, το ελληνικό δίκαιο επέτρεπε την επανεξέτασή της βάσει νέων πραγματικών περιστατικών ή αποδεικτικών στοιχείων. Ωστόσο, μετά το κλείσιμο της συμπληρωματικής έρευνας, δεν υπήρχε περαιτέρω ένδικο μέσο κατά της απόφασης του Εισαγγελέα. Το Δικαστήριο έκρινε ότι οι προσφεύγοντες «δεν είχαν στη διάθεσή τους κανένα ένδικο μέσο κατά της απόφασης του εισαγγελέα να κλείσει τη συμπληρωματική έρευνα».

Ομοίως, ο προσφεύγων, μετά την υποβολή αιτήματος για την επανέναρξη της υπόθεσης, το οποίο ουσιαστικά ουδέποτε εξετάστηκε, μαζί με την αίτησή του για την εξαίρεση του Τζαβέλλα από τη διαδικασία, δεν διαθέτει αποτελεσματικό ένδικο μέσο για την παραβίαση του άρθρου 8 ΕΣΔΑ.

Β. Άρθρο 10 ΕΣΔΑ — Ελευθερία της έκφρασης / Πολιτικός λόγος και δράση — Άρθρο 13 ΕΣΔΑ

62.1 Με βάση το ανωτέρω σκεπτικό, το Κράτος, στο μέτρο που η στοχοποίησή μου με «predator» μπορεί να καταλογιστεί στην ΕΥΠ, όπως αναλύθηκε ανωτέρω, παραβίασε την αρνητική του υποχρέωση να μην παρεμβαίνει παράνομα και αυθαίρετα στην ελευθερία της έκφρασής μου και, ιδίως, στην ελευθερία μου να ασκώ πολιτική δράση ως εκλεγμένος βουλευτής.

Σε κάθε περίπτωση, βάσει του ανωτέρω σκεπτικού, το Κράτος απέτυχε κατά πολύ να ανταποκριθεί στο απαιτούμενο όριο για την εκπλήρωση της θετικής του υποχρέωσης να διασφαλίσει αποτελεσματική και επαρκή ποινική έρευνα ως προς την επέμβαση στην ελευθερία της έκφρασής μου και στην ελευθερία μου να θέτω δημοσίως την Κυβέρνηση προ των ευθυνών της για τις παράνομες ενέργειες της ΕΥΠ, οι οποίες φέρονται να τελέστηκαν από ιδιώτες, δεδομένου ότι δεν διενήργησε ούτε τα απολύτως στοιχειώδη ερευνητικά βήματα, ακόμη και όταν αυτά υποδείχθηκαν συγκεκριμένα από το Πρωτοβάθμιο Δικαστήριο, όπως αναφέρθηκε ανωτέρω.

Επιπλέον, δεν υπήρχε αποτελεσματικό ένδικο μέσο, όπως αναφέρεται στις παραγράφους 61.6-61.8 ανωτέρω.

Γ. Αστικό σκέλος του άρθρου 6 §1 ΕΣΔΑ — Φύση της διαδικασίας — Αμεροληψία — Άρθρο 13 ΕΣΔΑ

63. Ο προσφεύγων συμμετείχε στην ποινική διαδικασία σύμφωνα με το νέο άρθρο 84 ΚΠΔ, υπό την ιδιότητα της «υποστήριξης της κατηγορίας», αντί του προϊσχύσαντος θεσμού της «πολιτικής αγωγής». Ωστόσο, η ελληνική θεωρία εξακολουθεί να αναγνωρίζει στον θεσμό μικτό χαρακτήρα, στον οποίο διατηρείται ένας «αστικός πυρήνας», καθώς ερείδεται σε υποκείμενο αστικό δικαίωμα αποζημίωσης. Ο προσφεύγων επιφύλαξε ρητώς τα αστικά του δικαιώματα και τις σχετικές αξιώσεις του (σε αντίθεση με την υπόθεση *Sigalas*).

Το κριτήριο του Δικαστηρίου δεν είναι εάν η ποινική διαδικασία παρέχει απλώς χρήσιμα αποδεικτικά στοιχεία, αλλά εάν η έκβασή της είναι άμεσα καθοριστική για το αστικό δικαίωμα που προβάλλεται: *Enea κατά Ιταλίας* [GC], αρ. 74912/01.

Ο προσφεύγων υποστηρίζει ότι η παρούσα υπόθεση πληροί το κριτήριο αυτό, *a contrario*, σε σχέση με την υπόθεση *Lafont κατά Γαλλίας*, αρ. 59511/00. Εν προκειμένω, η ποινική έρευνα αποτελεί τον κύριο και απαραίτητο μηχανισμό μέσω του οποίου μπορούν να εξακριβωθούν τα πραγματικά περιστατικά που είναι αναγκαία για τη θεμελίωση των αστικών αξιώσεων του προσφεύγοντος, για τον προσδιορισμό των υπευθύνων προσώπων και, κυρίως, για να διαπιστωθεί εάν ο προσφεύγων διαθέτει αστικές αξιώσεις που εκτείνονται πέραν των τεσσάρων ήδη καταδικασθέντων προσώπων, ήτοι και έναντι του Ελληνικού Δημοσίου.

Ως εκ τούτου, η αμεροληψία έπρεπε να διασφαλιστεί στο πλαίσιο του άρθρου 6 § 1 ΕΣΔΑ.

Ωστόσο, η σοβαρή έλλειψη αμεροληψίας του Τζαβέλλα δεν εξετάστηκε καν, μολονότι ο προσφεύγων έθεσε το ζήτημα ενώπιον του Δικαστικού Συμβουλίου του Αρείου Πάγου. Αντιθέτως, η έλλειψη αυτή εξακολουθεί να επηρεάζει τη διαδικασία, καθώς «επιβιώνει» στην πλέον πρόσφατη πράξη του Μπακέλα.

Ως εκ τούτου, παραβιάστηκε το άρθρο 6 § 1 ΕΣΔΑ, ενώ το ένδικο βοήθημα ενώπιον του Δικαστικού Συμβουλίου του Αρείου Πάγου κατέστη αναποτελεσματικό.

63.1 Στην υπόθεση Tsalikidis και λοιποί κατά Ελλάδα, αρ. 73974/14, 16 Νοεμβρίου 2017, το Δικαστήριο έκρινε ότι οι προσφεύγοντες δικαιούνται να χρησιμοποιήσουν τον μηχανισμό της ποινικής διαδικασίας για την ανάσυρση της υπόθεσης και την υποβολή αιτημάτων για διενέργεια ανακριτικών πράξεων και ότι δεν υποχρεούνται να υποκαταστήσουν την υποχρέωση του Κράτους για διερεύνηση με αγωγή αποζημίωσης (§108). Η ίδια αρχή εφαρμόζεται και στην παρούσα υπόθεση.

63.2 Μετά τη μη ανάσυρση της υπόθεσης από το αρχείο, δυνάμει της πράξης του Εισαγγελέα Τζαβέλλα της 27ης.04.2026, δεν υπήρχε διαθέσιμο ένδικο μέσο πέραν της υποβολής Αιτήματος για την ανάσυρση της υπόθεσης βάσει νέων αποδεικτικών στοιχείων. Η πράξη του Τζαβέλλα αμφισβητείται διά της παρούσας, όπως αναλύθηκε ανωτέρω.

63.3 Σε κάθε περίπτωση, ο προσφεύγων υπέβαλε στις 07.05.2026 Αίτημα για την ανάσυρση της υπόθεσης βάσει νέων αποδεικτικών στοιχείων. Η πράξη του Εισαγγελέα Μπακέλα, με την οποία απορρίφθηκε το εν λόγω Αίτημα και επικυρώθηκε η πράξη του Εισαγγελέα Τζαβέλλα, εκδόθηκε στις 07.08.2026.

63.4 Επίσης, στις 07.05.2026 ο προσφεύγων υπέβαλε αίτηση για την εξαίρεση/αποκλεισμό του Τζαβέλλα από την εξέταση του Αιτήματος ανάσυρσης της υπόθεσης, λόγω της σοβαρής έλλειψης αμεροληψίας του, καθώς είχε υπηρετήσει ως Αναπληρωτής Εισαγγελέας της ΕΥΠ, και είχε επιπλέον εγκρίνει τις υποκλοπές/παρακολουθήσεις 11 προσώπων που είχαν επίσης στοχοποιηθεί από το predator.

Σύμφωνα με τον προσφεύγοντα, ο Εισαγγελέας Τζαβέλλας έπρεπε να εξαιρεθεί από την υπόθεση και από το να αποφασίσει επί του ζητήματος που έθεσε το Πλημμελειοδικείο, δηλαδή εάν υπήρχαν διασυνδέσεις μεταξύ της ΕΥΠ και των προσώπων που εμπλέκονταν στη χρήση του Predator, καθώς ο ίδιος είχε ενεργήσει για λογαριασμό της ΕΥΠ στην ίδια την υπόθεση που εξέταζε.

Η απόφαση 763/2026 εκδόθηκε από το Δικαστικό Συμβούλιο του Αρείου Πάγου στις 18.06.2026. Με την απόφαση αυτή το Συμβούλιο έκρινε ότι δεν χρειαζόταν να εξετάσει την ουσία και την αμεροληψία του Τζαβέλλα, επειδή η υπόθεση είχε ανατεθεί — μολονότι η ανάθεση είχε γίνει από τον ίδιο τον Τζαβέλλα — σε άλλον Εισαγγελέα.

Ως εκ τούτου, όλα τα διαθέσιμα ένδικα μέσα έχουν εξαντληθεί τόσο ως προς την αμφισβήτηση των πράξεων του Τζαβέλλα και του Μπακέλα, της 27^{ης} 04.2026 και 07^{ης}.08.2026 αντίστοιχα, όσο και ως προς την αμφισβήτηση της αμεροληψίας του Τζαβέλλα: η απόφαση 763/2026, της 18.06.2026, η οποία παραλήφθηκε στις 08.07.2026, δεν υπόκειται σε περαιτέρω ένδικα μέσα.

63.5 Ως εκ τούτου, τηρήθηκε ο κανόνας της τετράμηνης προθεσμίας για το σύνολο των τριών προαναφερθεισών διαδικασιών.

63.6 Ο προσφεύγων επαναλαμβάνει ότι η ιδιωτική του ζωή και η ελευθερία της έκφρασής του τέθηκαν (και ενδεχομένως εξακολουθούν να τίθενται) σε κίνδυνο λόγω της αποτυχίας του Κράτους να εκπληρώσει τις αρνητικές του ή, επικουρικά και σε κάθε περίπτωση, τις θετικές του υποχρεώσεις βάσει των άρθρων 8 και 10 ΕΣΔΑ, για τις οποίες ο προσφεύγων διαθέτει άμεσο δικαίωμα αποκατάστασης, παράλληλα με την ποινική διαδικασία.

Οι Κρατικές Αρχές απέτυχαν να διεξαγάγουν όχι απλώς αποτελεσματική έρευνα, αλλά οποιαδήποτε έρευνα σχετικά με μια σειρά κρίσιμων ζητημάτων: για παράδειγμα, δεν διενεργήθηκε καμία εγκληματολογική/τεχνική εξέταση (forensic examination) στα smartphones των θυμάτων, με αποτέλεσμα να μην μπορεί να διαπιστωθεί εάν η επιβεβαιωμένη στοχοποίηση οδήγησε απλώς σε απόπειρα ή σε πραγματική μόλυνση της συσκευής του θύματος.

Υπό αυτή ακριβώς την έννοια, ο προσφεύγων επαναλαμβάνει, σε κάθε περίπτωση, την ιδιότητά του ως θύματος λόγω της έλλειψης επαρκούς και αποτελεσματικής ποινικής έρευνας.